

APATIN és VIDEKE

KÖZGAZDASÁGI, MŰVELŐDÉSI és TÁRSADALMI HETIKÖZLÖNY.

Apatin und Umgebung

Wochenblatt für Volkswirtschaft, Cultur- und sociale Interessen.

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Megjelenik minden szombaton.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Szerkesztő — Redakteur: Bászler István Apatin, tem-
plomtca 1138 a hová a lapnak szóló pénzküldemények
és kéziratok küldendők. — Apatin, Kirchengasse 1138
wohin alle Manuskripte und Gelder zu senden sind.

Pränumerationspreise: ganzjährig 4 fl, halbjährig 2 fl,
vierteljährig 1 fl.
Erscheint jeden Samstag.
Manuskripte werden nicht zurückgestellt.

A vásárügy.

Lapunk 4. számában közöltük a kereskedelemügyi miniszternek a Miskolczon tartott III. országos ipartestületek kongresszusán tartott határozatokra vonatkozó válaszát.

Ezen válaszában értesíti a miniszter a központi bizottságot, hogy mindazon ügyek, melyekre a bizottság a kérvényben intézkedést kér, a vezetése alatt álló miniszterium egyes szakosztályaiban, külön tárgyalatnak. Továbbá említést tesz, hogy ezen tárgyalások eredményéről esetről esetre külön értesítést kap a bizottság. Hogy ezen tárgyalások csakugyan eredményesen folynak, bizonyítja egy — a vásárügyben a napokban kiadott miniszteri rendelet, melyet a következőkben szószerint közlünk.

A m. kir. belügyminiszter a m. kir. kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg 1896 évi 11 701. szám alatt következő általános rendeletet bocsátotta ki: „Az 1893. évi szeptember hóban Miskolczon tartott III. országos ipartestületi kongresszus a vásárügy rendezése tekintetében azon határozatot hozta, miszerint minden vásártartó város vagy község rendeleti úton köteleztessék, hogy záros határidő alatt, és pedig az ipartestületek meghallgatása mellett, egy olyan vásárrendtartási szabályzatot készítsen, a melyben a vásárt látogató iparosok és kereskedők joga és kötelezettsége érthetően megállapíttassék, és hogy az iparosok és kereskedők áruvási helyeik kimutatását, illetve a sátorokelhelyezésének módjait, helység,

iparág és korszerinti rendben tartalmazzák. A vásárok szabályos lefolyása érdekében kívánatos lévén, hogy a vásártartó községek a fentemlített szempontokra kiterjedő vásári rendtartással birjanak, a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrral egyetértőleg fölhívom a törvényhatóságot, hogy a hatósága területén levő rendezett tanácsú városokat — a mennyiben ily szabályzattal még nem birnának — annak mielőbb megalkotására hívja fel, a vásártartási joggal bíró többi községek részére pedig, minthogy a kis és nagy községek az 1886. évi XXII t. cz. 21.§-a értelmében a vásári rendszert nem gyakorolják — a mennyiben ez még nem történt volna a törvényhatóság alkosson mielőbb ily szabályrendeletet s azt negerősítés végett hozzám terjessze föl.”

Ime ezzel az iparosságnak egy régi óhaja teljesítve lett. Ezen miniszteri rendelet bizonytételé annak, hogy a kisiparosok ügyeivel most már csakugyan komolyan foglalkoznak is, hogy kívánalmaikat teljesítik is! Ezen tudat hason lelkesítőleg és buzdítólag mindazokra, kik sanyarú, nyomott anyagi helyzetükben egy jobb és szebb jövő iránt semmiféle reményt már nem tápláltak! Ez adjon erőt is a további küzdelemre, a melyből kell, hogy kisiparosaink mint győztesek kerüljenek ki!

A mint a miniszteri rendeletről kitűnik, köteleztetnek a rendezett tanácsú városok, úgy a nagy és kis községek a vásárrendtartási szabályzatot az ipartestületek meghallgatása mellett elkészíteni. A vásárokat látogató iparosok és kereskedők érdekében kívánatos volna, hogy ezen vásárrendtartási sza-

bályzatok országsszerte minél előbb készíttessenek el és lépjenek életbe.

Mivel a mozgalom az ipartestületek részéről indult ki; mivel továbbá az iparosok legjobban tudják, hogy mely ételemben volnának ezen szabályrendeletek elkészítendőek: úgy legyenek az ipartestületek azok, a kik a hatóságnak javaslatokkal szolgáljanak!

Kívánatos tehát, hogy az ipartestületek elnökségei a vásárokat látogató iparosokat és kereskedőket ülésre hívják össze, mely alkalommal mindenek előtt a lakóhelyük vására behatóan beszéltessek meg. Ezen vásárokat látogató iparosok és kereskedők legyenek hivatva az ipartestületek elnökségeivel egyetemben a hatósághoz benyújtandó javaslatokat elkészíteni! Ha az ipartestületek ilyképen járnak el, úgy elérhető, hogy a vásárrendtartási szabályzatok még a f. évben az egész országban életbe hivatnak.

Die Markt-Angelegenheit.

In der 4. Nummer unseres Blattes brachten wir die Antwort, welche der Handels-Minister auf den Beschluß des in Miskolcz abgehaltenen III. Landeskongresses der Gewerbecorporationen erteilte.

In dieser Antwort verständigt der Minister den Central-Ausschuß, daß alle Angelegenheiten, über welche der Ausschuß in seinem Gesuche um Verfügung bittet, in den betreffenden Abteilungen des Ministeriums, separat verhandelt werden. Ferner erwähnt er, daß der Ausschuß über das Ergebnis dieser Verhandlungen von Fall zu Fall verständigt wird. Daß nun diese

Verhandlungen wirklich mit Erfolg geführt werden, beweist eine dieser Tage in der Marktangelegenheit herausgegebene Ministerial-Verordnung, welche wir in Folgendem wörtlich wiedergeben:

Der k. ung. Minister des Innern hat im Einvernehmen mit dem k. ung. Handelsminister unter Zahl 11.701 ex 1896 folgende allgemeine Verordnung erlassen: der im September 1893 in Miskolcz abgehaltene Landeskongress der Gewerbeformationen hat in Bezug auf die Marktangelegenheit den Beschluß gefaßt, jede markthaltende Stadt oder Gemeinde möge auf dem Verordnungs-Wege verpflichtet werden, binnen einer festgesetzten Zeit nach Anhörung der Gewerbeformationen eine solche Markt-Ordnung auszuarbeiten, in welcher die Rechte und Pflichten der den marktbesuchenden Gewerbetreibenden und Kaufleute leichtverständlich bestimmt sind, welche auch die Art und Weise der Anweisung der Standplätze der Gewerbetreibenden und Kaufleute nach Ortschaften, Gewerbebezügen und Alter zu enthalten hat. Nachdem es im Interesse des geregelten Verlaufs der Märkte wünschenswert ist, daß die Markthaltenden Gemeinden eine den obigen Gesichtspunkten entsprechende Marktordnung erhalten, fordere ich — übereinstimmend mit dem k. ung. Handelsminister — die Komitatsverwaltung auf, sie möge die in ihrem Verwaltungskreise befindlichen Städte mit geordnetem Magistrat auffordern, dieselben mögen eine solche

Marktordnung insoferne sie diese noch nicht haben sollten — in kürzester Zeit feststellen; für die übrigen markthaltenden Gemeinden aber — da diese im Sinne des Gesetzart. 22. v. J. 1886. §. 21. zur selbstständigen Ausübung der Marktpolizei nicht berechtigt sind — möge die Verwaltung je eher eine solche Marktordnung schaffen, und selbe zur Gutheißung mir unterbreiten.

Mit diesem ist also ein alter Wunsch der Gewerbetreibenden erfüllt! — Diese Ministerial-Verordnung ist ein Beweis dessen, daß man sich mit den Angelegenheiten der Kleingewerbetreibenden jetzt schon ernstlich befaßt, und daß ihre Wünsche auch erfüllt werden. Dieses Bewußtsein möge aneifernd und begeisternd wirken auf alle Jene, welche in ihrer gedrückten Lage schon jede Hoffnung auf eine bessere und schönere Zukunft verloren haben. Auch möge dies ihnen Kraft geben zu weiterem Kampfe, aus welchem unsere Kleingewerbetreibenden als Sieger hervorgehen müssen.

Wie aus der Verordnung ersichtlich ist, sind die Städte mit geordnetem Magistrat, so auch die markthaltenden Groß- und Kleingemeinden verpflichtet, die Marktordnung mit Anhörung der Gewerbeformationen zu verfertigen. Im Interesse der die Märkte besuchenden Gewerbetreibenden und Kaufleute wäre zu wünschen, daß diese Marktordnung im ganzen Lande je eher ausgearbeitet werde, und ins Leben trete.

Indem nun diese Bewegung von den

Gewerbeformationen ausgegangen, indem ferner die Gewerbetreibenden am besten wissen, in welchem Sinne diese Marktordnungen auszuarbeiten wären, so mögen die Gewerbeformationen diejenigen sein, welche den Behörden ihr diesbezügliches Gutachten abgeben. Daher ist es wünschenswert, daß die Präsidien der Gewerbeformationen die marktbesuchenden Gewerbetreibenden zu einer Beratung zusammenrufen, bei welcher Gelegenheit vor Allem der Markt der eigenen Gemeinde eingehend besprochen werden möge. Die marktbesuchenden Gewerbetreibenden seien also berufen, das der Behörde einzureichende Gutachten im Vereine mit den Präsidien der Gewerbeformationen festzustellen. Und wenn die Gewerbeformationen auf diese Weise vorgehen, so haben wir begründete Hoffnung, daß die Marktordnung noch im Laufe dieses Jahres im ganzen Lande ins Leben treten wird.

Közgazdaság.

Permetezzünk a peronospora ellen.

Igen időszerű és fontos dolog ez a permetezés, és ezért nem mulasztjuk el t. olvasóinkat figyelmeztetni, hogy védekezzünk a peronospora ellen. Mert ezen szőlőbetegség terjedésére igen kedvező a mostani nedves időjárás, különösen ha meleg napokkal váltakozik. Ne várjuk a baj fellépését, a betegség látható nyomait, hanem előzzük meg azt rendszeres és idejekori permetezés által.

Az Apatin és vidéke tárczája.

Nászutak.

I.

— Az Apatin és vidéke eredeti tárczája. —

A mama bekoczott a fiatalok ajtaján, hogy felébressze őket. Kelltek is azokat! A fiatal menyecske már javában pakkolt, az újdonsült férjürem meg, mit is tehetett volna mást — segédkezett neki. »Ébren vagyunk anyuskám« — hallatszott belülről. »No annál jobb édes gyerekeim.« Rövidesen aztán bementek az öregekhez, mert hát tegnaptól fogva — a mióta házasok — máig — mig itt vannak — nekik »a fiataloknak« külön lakosztály dukál. Az öregek aztán ellátták őket példaszóval, jó tanácsal és elébök tették a reggelit. A formás kis asszony, a hogy elvégezte, még a száját sem törülte meg, hanem úgy, a hogy volt megcsókolta urát. »Úgy, úgy gyerekeim — szólt a meghatottságtól remegő hangon az új asszony apja — csak aztán min-

dig így legyen.« »Igy lesz édes apám, ne búsuljon; ha csak ez a rossz ember meg nem csal. De 'iszen csak próbálja meg« és tréfálkozva emelte rá kis öklét. Aztán elérkezett a válás pillanata, melytől annyira féltek az öregek, de meg a gyerekek is. A kocsis megállott az ablak alatt. A bucsúzás fájó jelenete csakhamar lejátszódott. Gyorsan kiszakította magát a leány az anya ölelő karjai közül. Áldást hintettek feléje azok a jószágos szülői kezek. Atyjával hamar végzett; katonaviselt ember volt az öreg, nem szerette az ilyen szívfacsaró jeleneteket. Megcsókolta vejét is, lányát is, aztán bement szobájába és . . . sírt. A fiatal pár pedig felült a kocsira, a kocsis közéjük vágott a lovaknak és megindultak nászútjok-ra. Igen, ez volt a nászútjok. —

Tegnap volt az esküvőjük; most a férj elviszi kis feleségét otthonába, abba a zsindeyes falusi házikóba, a hol szegénység van ugyan, de eddig még nem honolt elégedetlenség. Nekik ez a nászútjok, többre nem telik. . .

És a kis menyecske mégis oly boldogan férje oldalán, mint egy kis királyné, ki most megy örökébe venni birodalmát. Fér-

je gyöngéden simul hozzá, kezébe veszi kis kezét, boldogan néz az arcába. . . És a hogy mennek, remek panorámát tár eléjük a természet; a réteken száz meg száz kasza villan meg a nap hevében, egy pillanatban megannyi kar jár fel-alá kaszával a földet. A terebélyes gesztenyefák lombos árnya alatt, a merre útjok haladt, szétterjedt az egészséges szénaitat. Fenn a légben csicseregtek a madarak, együtt repült egy-egy fecskepár, szalmaszállal szájában. A hím felszállott magasabbra, majd lecsapott, játszadozott párjával. Látta ezt a kis asszonyka, s a mint látta, oda borúlt férje erős, széles mellére . . . és csókolóztak, mint a fecskepár. Gyorsan haladtak tovább, tovább. Közelgett az alkony, a látóhatáron feltűnt a kis falu, a hova indultak, messze kilátszott a templom tornya; keresztjén megtörött a leáldozó nap aranyos sugara. És egyre közelebb, közelebb értek. »Látod édes — mond a férj — az ott a mi házunk, mellette az iskola, meg a kis kert. . .

Oda értek! A ház előtt felfuttatott folyondárok zöldeltek, az udvaron élt, mozgott a világ. Belül ragyogott a kis tanítói lak a tisztaságtól. »Ez mind a tied!« mon-

Miután most elérkezett az idő, midőn a szőlő rügyéből a levél és hajtás kibontakozik, tehát a betegség fellépése is várható, előzzük meg ezt, mert a már mutatkozó betegségeket nem vagyunk képesek kiirtani; akkor csak terjedését mérsékelhetjük.

A virágzás rendszeren június 1-ső felében mutatkozik; nekünk azonban az 1-ső permetezést még ennek előtt kell végeznünk, tehát még május hóban. Gondolják meg szőlőbirtokosaink, hogy ezen óvintézkedéssel mennyire megkönnyítik a baj leküzdését, mennyit nyerne azzal, hogy a baj fellépését korlátozzák.

Tehát permetezzünk!!!

Felmerül az a kérdés: Mivel?

A sokféle permetező anyag közül ez idő szerint legjobbnak bizonyult a Bor-dó-i lé. Ez pedig áll: rézgálicz (kékkő) és mészből, melyek egyenlő arányban kevertetnek a szükséges vízmennyiséghez.

Az 1-ső permetezéshez leghelyesebb az 1 százalékos oldatot használni; mert ekkor a szőlő levele gyenge, hajtása fiatal és az erős oldat esetleg kárt tehetne benne; a második, harmadik permetezést már 1½-2%-os oldattal végezhetjük.

Az oldatot a következőképen kell elkészíteni:

Egy kádba lemérünk pld. 100 l. tiszta vizet; ha 1%-os keveréket készítünk, úgy veszünk 100 Dgr.-1 Kg. tiszta rézgáliczot és ezt feloldjuk a vízben. Legzelszerűben úgy végezzük, ha a rézgáliczot belekötjük egy ritka szövésű zsák vagy ruhadarabba és ezt a kád tetejére tett karó közepére kötjük úgy, hogy a kékkő a vízbe logjon, illetve alá merüljön. Ily módon gyorsan oldódik a kékkő és ha ezt este a vízbe helyezzük, másnap reggelre már a mésztejet hozzákeverhetjük. A fenti arány szerint

tehát 1 Kgr. meszet oltunk s ha teljesen kihült, szitán át folytonos keverés közben a kékköves vízhez öntjük. Soha pedig fordítva, vagyis a mésztejes vízhez a kék gáliczot.

Mennyi víz szükséges pld. 600□öles szőlő permetezéséhez?

Erre tapasztalataim alapján határozta feleletem. Minden 100□öltre 14 l. víz szükséges;—600□ölyni kerthez tehát 84 l. víz 84 Dgr. rézgálicz, 84 Dgr. mész szükséges az egy százalékos oldat elkészítéséhez. A két %-os oldathoz ugyanilyen területhez 84 l. víz 168 Dgr. kékkő és 1 kg. 68 Dgr. mész felhasználandó.

Miután így az egész eljárásról elég érthetően és tisztán értekeztem, még figyelemztetjük t. olvasóinkat, hogy ezen szeren kívül minden más keveréktől tartozkodjanak; maradjunk-e mellett, ez biztos és kipróbált szer.

Csak készüljünk és permetezzünk annak idejében, mert be van bizonyítva kézzel foghatólag annak helyes és hasznos volta.

Vetések állása. Apatin határában és közvetlen környékén a vetések állása kielégítő, sőt a városba jövő idegenek ezt az övékéhez képest igen jónak mondják. A buza, daczára a sok esőzésnek, igen szépen fejlődik s elég sűrű, úgy, hogy közepes termés várható.

Az árpa egyáltalában szép és kalászát máris kihányta s most jön virágzásba. Zab és tavaszi vetéseink: burgonya, kukorica, kender, bár az utóbbiban csekély jégeső a határ egyik részében némi kárt okozott, szép fejlődésnek örvendenek.

Szőlőinkben már is mutatkozik a peronoszpora, helyenkint a tortrix pilleriana

(szőlőhernyó) is, mért is a permetezést már s megkezdtek több helyen. Gyümölcs kevés lesz, mert férges és lehull.

Landwirthschaft.

Das Besprühen (Bestäuben) der Weinrebe gegen Peronospora.

Dies ist eben jetzt eine zeitgemäße und sehr wichtige Sache; und darum wollen wir es nicht veräumen, unsere geehrten Leser aufmerksam zu machen, gegen diese Krankheit der Rebe die nöthigen Schutzmittel anzuwenden; denn die vorherrschend feuchte Witterung mit dem Wechsel wärmerer Tage ist für die Fortpflanzung dieser Krankheitskeime sehr dienlich. — Warten wir also nicht jenen Zeitpunkt ab, wenn dies Übel schon sichtbar wird, sondern kommen wir demselben durch frühzeitiges Besprühen vor.

Nachdem jene Zeit da ist, in welcher die Knospe der Rebe sich entfaltet, die Blätter sich entwickeln und die Triebe sichtbar sprießen, aber auch das Auftreten der Krankheit zu erwarten ist, so wollen wir derselben vorbeugen, die Keime schon vor ihrer Entwicklung zerstören und tödten.

Die Blüthezeit der Weinrebe fällt gewöhnlich in die erste Hälfte des Monats Juni. — Nachdem die 1-te Bespritzung vor der Blüthe zu geschehen hat, muß dieselbe auch schon im Monat Mai vorgenommen werden. — Bedenken wir, daß durch vorher getroffene Maßregeln jedem Übel leichter abzuwehren ist, und berechnen wir, was wir gewinnen, wenn dem Auftreten der Krankheit auf richtige Weise entgegengesteuert wird.

Also besprühen wir unsere Reben!!!

Es ergibt sich nun die Frage: Mit was?

Sehr verschiedene Mittel und Mischungen sind bisher in den Handel gebracht, aber unter

dá a tanító nejének. Majd átmentek az iskolába. Sürgő gyermekcsoport fogadta őket, az egyik oda állott a menyecske elé, csokrot adott neki s szívből kívánt minden jót. Jöttek a falusi asszonyok, kosarában, kötevényében mindegyik hozott valamit a kis tanítónénak. Nem győzött hálálkodni. Mikor elmentek az üdvözlők, mikor magukra maradtak, elkezdett sírni. A tanító elsápadt. »Miért sírsz egyetlenem? Elégedetlen vagy talán?« Dehogy is! A fogadtatás, melyben e jó emberek érdemtellenül részesítettek, meg ez a csinos hajlék ríkatnak meg és a nagy boldogság. »Látod feleség, itt a mi nászutunk vége. Szegényes volt, rövid volt, de a boldogságra vezet, ha te is úgy akarod. Akarod?« . . . A menyecske oda tette fejét a kis tanító keblére. Ez volt felelete.

II.

»A villásreggeli valóban elegáns pikantériával volt egybe állítva. Az étkek, hát még a borok! No tudja báró!« . . . E szavakat az egyik potyondi arisztokrata mondotta, ki hivatalos volt a gazdag Krag bankárleány lakodalmára. A sok fertálmagnás, kikopott gróf, egy pár tőkepénzes tódultak

ki a palotából. »No hanem gyerekek — mondotta Stanczi gróf, szeméhez csiptetve monokliját — ennek az Alfonznak is, nem tudom hol lehetett a szeme, mikor ezt a lányt elvette, hisz ez oly csunya, hogy párját ritkítja.« »Nevetséges! Ha, ha! Ilyen balekot még nem láttam — viszonzá Ákos báró — nem vetted volna el te is, ha oda adták volna. 'Sz barátom! Stanczinak annyi az adóssága, hogy . . . majd több, mint a miénk együtt véve!« . . .

Heőy Szaniszló grófnak nem volt egyebe, mint jó hangzású, ősi neve. Adóssága meg annyi — több mint a hajaszála, mert már jóformán egészen kopasz volt. Kis híja, hogy mindenét — a mi névleg tulajdona volt, el nem árverezték. Végre is segített a baján. Megtudta, hogy Krag Lujza, csakis régi, főrangú családból óhajt férjet, a vagyon az mellékes. Atyja bálványozta leányát, ebbe a kívánságába is beléegyezett. De nem akadt senki, a lány nagyon is csunya volt; a kik még elvették volna — pénzért, azokat keveselte. Ekkor jött Heőy gróf. Megkérte, megkapta. . .

Ma kora reggel tartották az esküvőt, a fiatal pár útra készen. Nápoly, Genua,

Velence, a lagunák hazája képezik útjaik főpontjait. —

A gyorsvonat prüszkölve, robogva zakatolt ki a perronból. Krag bankár ott állt még a pályaház előtt, kendőt lobogtatva a távozók felé. Nemsokára eltűnik a város utolsó háza is. A gróf blazirt unalommal dől végig a vagon kerevetén, neje nagyérdeklődéssel olvas egy francia regényt. »Tán untatom is önt«, mondja Ákos. »Óh legkevésbé, el is feledtem, hogy ön is itt van.« Ákos cigarettet sodorintott, rágyújtott. »Ugyan gróf, tudja hogy nem szívelhetem a dohányfüstöt.« »Pardon asszonyom, no majd átmegyek az én szakaszomba. Jó szórakozást.« »Viszont.« A gróf pedig átment lakosztályába . . . és elaludt. . . Már valahol Fiume tájékán járt a vonat, mikor felébredt. Átment nejéhez. »Mondhatom asszonyom, meglehetősen fát ez az út. Csodálom, hogy kedves atyja-ura nem választott más útvonalat számunkra. Ez csak iskolás gyerekeknek, meg nyárspolgároknak való!« A fiatal asszonyt e czélas nagyon is szíven találta. . . És ez így ment egész úton. Végre is Velenczébe értek. Megszálltak; Ákos gróf az emeleten, neje meg a föld

allen diesen hat sich die sogenannte Bordeauxer (bordóer) Mischung am besten bewährt. Diese besteht aus Kupfervitriol (Blau-Kanigl) und abgelöschtem Kalk, welche in gleicher Menge zu dem nöthigen Wasserquantum gegeben werden.

Zur ersten Bespritzung genügt eine 1 procentige Mischung (d. h. zu 100 l. Wasser 1 kgr. Kupfervitriol und 1 kgr. Kalk); denn eine stärkere Lösung könnte den jungen Trieben und weichen Blättern leicht Schaden zufügen; die zweite und dritte Bespritzung kann jedoch mit einer $1\frac{1}{2}\%$ — 2% -igen Mischung vollzogen werden.

Die Bordóer Mischung wird auf folgende Weise hergestellt:

In ein hierzu vorbereitetes Faß oder anderes hölzernes Gefäß gießt man z. B. 100 l. Wasser; und wenn wir die 1% -ige Mischung bereiten wollen, so nehmen wir 1 kgr. reines Kupfervitriol, welches in diesem Wasser aufgelöst wird. — Am schnellsten geht die Auflösung vor sich, wenn man das Kupfervitriol in ein locker gewebtes Säckchen bindet, dies an einen quer über das Faß gelegten Stock befestigt und in das Wasser hängt, so zwar, daß das Säckchen mit dem Kupfervitriol untergetaucht ist. Auf solche Weise löst sich dies am schnellsten auf; und wenn wir es abends in das Wasser hängen, so kann den anderen Tag schon die nöthige Menge Kalkmilch hinzugemischt werden. Nach dem obigen Verhältniß müßte man also 1 kgr. Kalk ablöschen, und wenn er vollständig abgelöst ist, durch ein Sieb seihen und unter fortwährendem Umrühren in die Kupfervitriollösung schütten. Nie aber umgekehrt d. h. in die Kalkmilch die Kupfervitriollösung.

Welche Menge dieser Mischung ist z. B. zum Bespritzen eines 600 □ Kl. großen Gartens nöthig?

Darauf ist meine auf eigene Erfahrung gestützte und bestimmte Antwort:

Für je 100 □ sind 14 l. Wasser nöthwendig; — auf 600 □ benötigt man somit zu einer 1% -igen Lösung 84 l. Wasser 84 Dgr. Blauvitriol und 84 Dgr. Kalk.

Zu einer 2% -igen Mischung hat man aber für dieselbe Fläche 84 l. Wasser, 168 Dgr. Kupfervitriol und 168 Dgr. Kalk zu verwenden.

Nachdem ich somit den ganzen Vorgang über das Bespritzen verständlich genug verhandelt habe, mache ich die geneigten Leser nur noch aufmerksam, daß wir uns von allen im Handel befindlichen Mitteln das alte, die Kupfervitriollösung wählen mögen, das als ein sicher wirkendes und probates anerkannt ist.

Machen wir unsere Vorbereitungen und bespritzen wir unsere Gärten zur Zeit, denn es

szintén. Aztán megint elutaztak; együtt, egymás mellett. Sziveik pedig milyen távol voltak egymástól... És a fiatal grófné mikor magára maradt, keservesen sirt...

Milyen ábrándos, szép volt e nászút vidéke, mily szép tájakon vezetett keresztül!... Vajjon elvezetett-e, elvezet-e oda, a hova az a másik, a szegény tanítóé?...

Baranyai Lajos.

ist dessen Nützlichkeit ja Nothwendigkeit genügend bewiesen, wie es die Erfahrungen auch bisher bestätigt haben.

Saatenstand: Im Weichbilde Apatin und dessen nächster Umgebung ist der Stand der Saaten ein zufriedenstellender, ja die unsere Stadt besuchenden Fremden nennen sie eine gute, im Verhältniß zu der Thyrigen.

Der Weizen entwickelt sich trotz des vielen Regenwetters ganz schön, steht dicht genug, so daß wir eine mittelmäßige Ernte erwarten können.

Gerste ist im Allgemeinen gut entwickelt, bekommt jetzt die Ähren und steht in der Blüthe. — Hafer und andere Frühlinggewächse als: Erdäpfel, Kukuruz und Hanf, obzwar letzterer durch Hagel in einem Theil des Grotters einigen Schaden erlitten, gedeihen sehr schön.

In unseren Weingärten zeigt sich hie und da auch schon die Peronospora und Tortrix pilleriana (Nebenraupe) weshalb mit dem Bespritzen der Rebe auch begonnen wird. Obst gibt's wenig, ist wurmfestig und fällt herunter. —

Die Millenniums-Ausstellung.

Die Millenniums-Ausstellung occupirt ein Terrain von 532.000 Quadratmetern in etwa 200 Gebäuden, deren äußere Ausstellung und Einrichtung das Gepräge einer hohen Feier führen. Die Ausgaben des Staates für die Ausstellung sind mit 4,380.000 Gulden präliminirt, wovon über zwei Millionen auf die Bauten entfallen. Wenn wir den von Corporationen und einzelnen Ausstellern entfalteten Aufwand für Bauten, Installation u. s. w. mitrechnen, so können wir die für die Millenniums-Ausstellung gemachten Auslagen auf zehn Millionen Gulden ansetzen.

Die Ausstellung zerfällt in zwei Hauptgruppen.

a) Die Historische Hauptgruppe

ist in einem imposanten Gebäude-Complex untergebracht, dessen sämtliche Details den bedeutendsten Partien der hervorragenden ungarischen Baudenkmäler entlehnt sind; das Ensemble stellt die Geschichte der ungarischen Baukunst dar. Verschwenkerisch decorirte, harmonisch aneinander gefügte Bauten der romanischen, gothischen und Renaissance Baustile dienen zur Aufnahme der zahllosen Reliquien, Kunstwerke und Denkwürdigkeiten, welche nach historischen Perioden geordnet, das politische, religiöse, geistige und wirtschaftliche Leben einer jeden bedeutenden Epoche der ungarischen Geschichte veranschaulichen. Unermessliche Kunstschätze aus der Vergangenheit des Landes wurden beigelegt vom König Franz Josef, vom Sultan Abdul-Hamid II, von österreichischen, polnischen, russischen, italienischen u. s. w. Museen und hervorragenden Amateuren, vom Clerus und Hochadel Ungarns, von Municipalitäten und zahlreichen patriotischen Bürgern.

b) Hauptgruppe der Gegenwart

erhält natürlich all das, was derartige moderne Ausstellungen zu bieten pflegen, doch wird die

gehobene Stimmung des Millenniums nicht bloß im feierlichen Gepräge der Bauten, sondern auch darin zur Geltung gelangen, daß das Programm das nationale Leben in allen seinen Äußerungen umfaßt und zwar nicht nur die heutigen Zustände, sondern den ganzen rapiden Entwicklungsgang der constitutionellen Ära. Neben den berühmten Landesprodukten (Feldbau, Weinbau, Garten- und Forstcultivirung, Milchwirtschaft, Viehzucht, Seidenzucht u. s. w.) und der kräftig aufstrebenden Industrie (Industrie-Palast, Pavillon der Bauindustrie, Maschinenhalle, vier Bauten für Communicationswesen, Pavillon der vervielfältigenden Künste, besondere Gebäude für die Mühlen-, die Zucker-Industrie, für Bergbau und Metallurgie u. s. w.) gelangen noch zur Darstellung: das Unterrichtswesen, das wissenschaftliche und das Kunstleben Ungarns (Bau der Unterrichts-Ministeriums, Pavillon der Presse, Kunsthalle), das Heer- und Marinewesen (deren Verwaltung, sämtliche geistigen und materiellen Mittel und Errungenschaften der modernen Kriegskunst in einer ganzen Reihe von Gebäuden darstellt), das öffentliche Gesundheitswesen („Pavillon des Kindes“, balneologisches Diorama), ja auch das Wirken und die Entwicklung des Handels und der Finanzinstitute, die in früheren Ausstellungen höchstens mit statistischen Objecten figuriren.

Die Landesregierung für Croatien-Slavonien, wie auch jene für Bosnien und Herzegovina haben complete Ausstellungen veranstaltet, die ebenso pittoresk als lehrreich sein werden.

Besonders interessant gestaltet sich das materielle Dorf, dessen dreißig Bauernhäuser die typische Bauart und Lebensweise aller Gauen und Volksrassen Ungarns zur Darstellung bringen. Eine merkwürdige Kirche, moderne Modellen eines Amtshauses, eines Dorfschulhauses, einer Dorfschule und einer Dorfschenke ergänzen das Bild in instructiver und anziehender Weise. Auf dem Marktplatz werden die originellen und geschmackvollen Erzeugnisse der Hausindustrie feilgeboten. Jeden Monat werden drei Dorffeste veranstaltet, wo die Sitten und Gebräuche des Landvolkes vorgeführt werden.

Monumente und Institute

werden im Jahre 1896 in großer Zahl inaugurirt. Fast alle Städte und Comitate des Landes haben aus diesem Anlaß Denkmäler, Statuen, historische Gemälde bestellt, Institute oder mindestens Stiftungen kreirt, welche nun ihrer Bestimmung in feierlicher Weise übergeben werden sollen. Wir erwähnen bloß die wichtigsten: den restaurirten Dom in Kassa (Kaschau), das Monument Stefan des Heiligen in Budapest (Festung), das Maria-Theresia-Monument in Pozsony (Preßburg), die Statue Mathias Corvin's in Kolozsvár (Klausenburg); den Kulturpalast in Szeged, die Kunsthalle, das Kunstgewerbe-Museum und den neuen Justizpalast in Budapest; die Begründung des kunsthistorischen Museums, für welches der Betrag von 3.200.000 Gulden präliminirt ist; die Grundsteinlegung des Triumphtores, das am Ende der Andrássy-Strasse mit einem Aufwande von 1.200.000 Gulden errichtet werden soll, und den Statuen aller Helden der Nation gewidmet wird.

Schließlich erwähnen wir, „the last but not the least“, die Neubauten im Königs-Schloße zu Wien.

Offizielle Feste vom 5. Juni bis zum Schluß.

Am 5. Juni Überführung der Insignien der königlichen Macht (Krone, Purpurmantel, Schwert und Scepter) in die Krönungskirche, wo sie drei Tage zur Schau gestellt bleiben.

Am 6. Juni Grundsteinlegung des neuen Königsschloßes.

Am 8. Juni, am Jahrestage der Krönung des Königs, werden die Mitglieder der Gesetzgebung — denen die Würdenträger des Reiches und die Vandalen aller Comitate voranreiten — in feierlicher Auffahrt vor das königliche Schloß ziehen und dem Träger der St. Stefanskronen die Huldigung der Nation darbringen.

Die Vandalen Ungarns führt der Minister des Inneren, jene, des Croatisch-Slavonischen Königreiches der Ban von Croatien.

Der Zug defilirt vor dem König, holt die Kron-Insignien ab und begleitet sie in das neue Parlamentsgebäude.

Dieser Prachtbau, der bis zur definitiven Vollendung einen Aufwand von 16 Millionen Gulden erfordert haben wird, erhält seine erste würdige Weihe durch die Millenniums-Festsitzung der Legislative unter dem Voritze der Präsidenten beider Kammern, im Beisein von 17 Erzherzogen als Mitgliedern des Oberhauses. Nach dieser Festsitzung begibt sich die National-Vertretung wieder vor die Stufen des Thrones und erneuert mit dem Könige das vor 1000 Jahren in Pustafzer geleistete Gelöbniß gegenseitiger Treue.

Am 5. Juli begeben sich die Gesetzgeber nach Pustafzer, wo die Vertreter der Nation und Fürst Árpád den mit ihrem Blute geschriebenen Constitutions-Vertrag schlossen; zum Andenken an die tausendste Jahreswende dieser Constitution wird das Denkmal Árpáds enthüllt. Ähnliche Denkmäler werden enthüllt am 19. Juli in Munkács, am 2. August zu Pannonhalma, am 16. August in Brassó (Kronstadt), am 30. August auf dem Zoborberg bei Nyitra und am 18. October bei Dévény.

Am 20. August Grundsteinlegung des St. Stefan-Monuments; am 23. August Eröffnung des neuen Justizpalastes; am 6. September Einweihung des Domes zu Rassa, 13. September Enthüllung des Maria Theresia-Denkmales zu Preßburg.

Im September (1—5) Eröffnung von 500 neuen Volksschulen.

Am 20. September begeben sich der Ban, die Abgeordneten und behördlichen Vertreter der croatischen Nation nach Zimony (Semlin) zur Enthüllung des dortigen Árpád-Denkmales.

Am 27. September verfügt sich der König, begleitet von dem Vertreten beider Staaten der Monarchie, zur untern Donau, wo er im Beisein der Souveraine der Uferstaaten den Kanal des eisernen Thores, eine technische und commercielle Schöpfung von epochaler Bedeutung, eröffnet.

Am 4. October Eröffnung der Budapest Franz-Josefs-Brücke.

Am 11. October Eröffnung des neuen Kunst- und Gewerbemuseums.

Am 31. October feierlicher Schluß der Millenniums-Ausstellung.

Ezredéves ünnepély.

Lapunk mult számából hely szűke miatt kimaradt Tek. Jeisl Henrik szolgabíró Úr azon beszéde, melyet a rendezendő nép-ünnepélyt megelőzőleg d. e. 9 órakor a templom udvarában egybegyűlt polgársághoz intézett, melyet most teljes terjedelmében a következőkben hozunk:

Tisztelt polgártársak!

Magyarország ezredéves fennállásának megünnepeltetése lelkesültséggel az országban történik, mi is áthatva ugyanazon érzelmek által, kifejezést akarunk adni örömlünknek, hogy a Gondviselés megengedte szeretett hazánk ezredéves fennállását.

Engedjék meg azonban, miszerint tekintettel arra, hogy a jelenlevők nagy része német ajkú és magyarul nem ért, beszédemet németül tarthassam.

Gecsrte Mitbürger!

Wenn ein Land wie Ungarn, das eingeteilt unter fremde Völker und Länder, so langetausend Jahre bestehen konnte, so mußte das seine besonderen Ursachen, und Gründe haben.

Unter anderen war es die Einführung der Christenheit, die Ungarn der östlichen Zivilisation und Cultur näher brachte und den magyarischen Stamm vor dem Schicksale ihrer Vorgänger, der Hunnen und anderen zu Grunde gegangenen Völkern bewahrte. Denn mit roher Kraft allein kann man zwar Eroberungen machen, ein Land erobern, jedoch einen Staat gründen und erhalten nicht. Ein Vorfahre unserer Könige, der heilige Stefan, hat in richtiger Erkenntniß dessen, zur Consolidierung und Erhaltung des ungarischen Staates die Christenheit eingeführt, dadurch einen schnellen Verfall des Staates verhütet und dem ganzen Reiche zur weiteren Entwicklung eine sichere, feste Grundlage gegeben.

Weiters war es die Monarchie, die einen Schutzwall bildete, denn in der Mischung von so verschiedenen Völkern im Lande, Gegensätze, und anderen Widerwärtigkeiten war die Monarchie der feste Kitt, der alles zusammenhielt; besonders müssen wir unserem jetzigen Monarchen Seiner Majestät dem König Franz Josef dem I., dankbar sein, unter dessen weiser und gerechter Regierung es Ungarn zu nie gekanntem Aufschwung und nicht geahnter Entwicklung brachte.

Dann ist es weiter die Vaterlandsliebe gewesen, gepaart mit außergewöhnlicher Tapferkeit der Ungarn, die Vaterlandsliebe, die in ihrer Opferfreudigkeit keine Grenzen kennt, die bereit war immer Gut und Blut zu opfern. — Die Mutter ließ ihre Söhne, die Braut ihren Bräutigam mit stolzem freudigem Herzen ins Schlachtfeld ziehen und wenn einer fiel, so trösteten sich die Betroffenen mit dem Bewußtsein, daß es

fürs theure Vaterland geschah; nur eine solche Opferfreudigkeit macht die von der ganzen Welt bewunderten heroischen Kämpfe erklärlich, welche Ungarn oft gegen eine übergroße Zahl von Gegnern mit Glück bestand.

Außerdem war von ausnehmender Wichtigkeit der Rechtsstaat, der durch die Constitution verbürgt ist; und aus dieser entstanden, Freiheiten und Rechte der Bevölkerung, der Bürgern Ungarns. Denn geehrte Mitbürger, ohne Freiheit ohne Fortschritt kann kein Staat sich entwickeln; denn was dem Vogel die Luft, der Pflanze die Sonne, das ist die Freiheit dem Menschen, ohne der gibt es keine Entwicklung der Einzelnen und des Ganzen. Stolz können wir behaupten, daß solche Freiheiten, wie wir genießen, kein Land der Welt sie besser hat und wenn etwas dazu beitragen kann, unsere Begeisterung bei der tausendjährigen Feier zu erhöhen, so ist es die Erkenntniß dessen, daß wir fortschreiten, daß ein jeder Mensch im Lande seine Rechte genießt und wir uns alle als gleichberechtigte Bürger Ungarns fühlen.

Besonders haben die eingewanderten Deutschen Ungarns sich der Feier zu freuen und stolz zu sein, denn sie haben die Aufnahme, die sie im Lande gefunden, damit erwiedert und verdient, daß sie mit eifernem Fleiße arbeitend ihr eigenes und dadurch das National-Vermögen hoben, die Kraft des Staates erhöhten und immerdar bei jeder Gelegenheit ihren aufrichtigen Patriotismus kund gethan und bewiesen.

Es ist mir nicht bange um das Vaterland und meine feste Überzeugung ist, daß ein Land, welches durch so viele Kämpfe und Gefahren sich bisher erhalten, das solche Bürger hat, auch weiter bestehen wird.

Darum ruft mit mir: es lebe unser theures Vaterland, es lebe der König!

Tanitógyűlés.

A zomborvidéki r. kat. tanitóegylet 1896-ik évi május hó 28-án Zomborban a városháza nagytermében tartotta díszközgyűlését, melyen több mint 200 tag és tanügybarát vett részt. A millennáris díszközgyűlés tárgysorozata következő volt:

1. Szentmise délelött 9 órakor. A szentmise ájtatos meghallgatása után, összegyűlekeztek a tagok a városháza nagytermében, hol Lajthay János érseki iskolalátogató, kupuzinai plébános, az egylet tudós elnöke gyönyörű, jól átgondolt és átértett remek beszéddel nyitotta meg a gyűlést, melyet kegyes engedelmeiből jövő számunkban teljes terjedelmében hozunk.

Következett mint 3-ik pont, a jegyzőkönyv felolvasása, mely észrevétel nélkül helybenhagyatott és hitelesített.

4. Fejér Gyula apát úr a pénztár állapotáról jelentést tesz. Az egyleti pénztár vagyona az 1895-ik év végén 2869 korona és 34 fillér volt.

5. Elnök felolvastatja Mayer B. cz. püsp. és érseki helynök átiratát, melyben az egylet tudomására adja, hogy Ó Excelenciája Dr. Császka György érsek úr, a millennáris év emlékeztérére 50,000 koronát

a kalocsai kat. »Tanítók házára« és 50,000 koronát a tanítói nyugdíjintézet számára kegyeskedett adományozni.

A közgyűlés a nemes főpap fejedelmi ajándékát örömmel és szűnni nem akaró lelkes éljenzéssel vette tudomásul. Egyben egyhangú lelkesedéssel elhatározott, hogy az elnök a tanítóegylet nevében külön hála feliratot intézzen Ó Excellenciájához.

6. A kat. segély-alap gyűjtőbizottság pénztárosának jelentése után felolvasta Dr. Steéc György, a bíráló bizottság elnöke, a bírálati jegyzőkönyvet.

7. A jutalomban részesített dolgozatok felolvasása.

Az I-ső tétel volt: »Az ismétlődő iskola hanyag látogatásának okai és azok megszüntetéséről s mely tanmód által biztosíthatja a tanító az eredményt?«

Az első jutalmat 40 koronát nyerte Nagy János, kupuszinai tanító dolgozata, mely nagy szorgalommal és szakértelemmel volt összeállítva.

A II-ik jutalmat 20 koronát kapta Temunovics József zombori tanító.

Elismerő dicséretben részesült Herold Antal bajmoki tanító dolgozata.

A második tétel volt: »Miután az olvasókönyv a népiskola központját képezi: adassék elő az olvasókönyv használásának módja.« A zárt jelű levélké felbontása után kitűnt, hogy az első jutalmat ismét Nagy János dolgozata nyerte el. (40 kor.) A 20 koronás jutalmat, Lévy Nándor zombori tanító nyerte.

A harmadik tétel, melynek czime: »A Nagy László-féle vezérkönyv első 6 §-ának anyaga elégséges-e, s ha nem, mily alkalmas versekkel és játékokkal volna az kibővitendő? —

Az első jutalomban, 40 koronában részesült Vrabely Gyula bajmoki tanító. — A 20 koronás jutalmat pedig Kisimrédi Hirmann Mariska kupuszinai tanítónő nyerte el. — A jutalomban részesült, kiváló dolgozatok felolvasása után következett a bíráló bizottság választása és a választmány kiegészítése. A választmányba beavasztották Weigang János polg. isk. tan., lapunk kitűnő munkatársát.

A gyűlés után a tagok és vendégek, az »Elefánt« vendéglőben rendezett társasébeden részt vettek, hol sikerült toasztokban nem volt hiány.

Az első szép felköszöntőt mondotta Lajthay János az érsekre. A másodikat ugyanő a 3 királyi tanszék elnökére. — Czirusz Ferencz nyug. kir. tanf. emelte poharát a tanítókra és a tanítók itteni vezérére, elnökére és volt tanítványára Lajthay Jánosra. Igen szép és sikerült felköszöntőt mondott azután Pfeiffer József az elnök, Pacséri tanf. pedig egy igen szellemes felköszöntőben éltette a magyar nők itteni képviselőit. — Ebéd után a legjobb hangulatban, a legszebb emlékekkel szétoszlott a társaság.

Der katholische Lehrerverein des zomborer Distriktes hielt den 28-ten Mai l. J. unter dem Vorstehe des hochw. Herrn Johann von Lajthay Schulinspektors, im großen Sitzungssaale des Rathhauses der königl. Freistadt Zombor eine Gala-Sitzung ab, deren interessanteste Momente wir hiemit verzeichnen.

Der Vorsitzende begrüßt mit warmen Worten die zahlreich erschienenen Mitglieder und hielt eine schön empfundene, formvollendete und schwungvolle patriotische Begrüßungsrede an die Anwesenden, welche sichtlich eine tiefgehende Wirkung hervorrief, den ausgesprochenen sinnreichen Gedanken des erhabenen Geistes werden in steter Erinnerung bleiben.

Uns wurde das Glück zu Teil in den Besitz dieser monumentalen Rede zu gelangen und werden dieselbe, da der hochverehrte Redner in gütigster Weise die Zusage machte, in nächster Nummer vollständig bringen.

Nach Vorlesung des Protokolls von der I. Sitzung und des Kassenberichtes, wurde der Bericht der Commission vorgelesen, welche zur Prüfung der eingelaufenen Arbeiten ausgesandt war. Laut dem Antrage der Commission wurden die Arbeiten mehrerer, eifriger Mitglieder des Vereins mit größeren Prämien ausgezeichnet. So erhielt: Joh. Nagy, Lehrer in Kupusina 80 Kronen, Josef Temunovics, Lehrer in Zombor 20 Kronen, Vrabely Gyula Bajmof 40 Kronen, Ferdinand Levay, Lehrer in Zombor 20 Kronen, und die Kupusinaer Lehrerin Frau Marie Kisimrédi-Hirmann 20 Kronen.

In den Ausschuss des Vereins wurde unser ausgezeichnetester Mitarbeiter S. Johann Weigang Bürgerichullehrer einstimmig gewählt.

Als neue Mitglieder meldeten sich die Communalichullehrer Jakob Becker und Adam Horn Lehrer in Apatin.

Nach Verhandlung der Anträge und Beglaubigung des Protokolls wurde die Sitzung als beendet erklärt und die Mitglieder begaben sich in das Hotel zum Elephanten wo ein großartiges Bankett stattfand.

Merlei.

Arbeitstage. Die Zahl der jährlichen kalendermäßigen Arbeitstage ist bei den verschiedenen Völkern sehr verschieden. Sie beträgt für das Innere von Rußland 267 Tage, während England 278, Portugal 283, Rußisch-Polen 288, Spanien 290, Oesterreich 295, Italien 298, Bayern, Belgien 300, Sachsen, Frankreich 302, Schweiz, Württemberg, Norwegen, Dänemark 303, Schweden 304, Preußen und Irland 305, Holland 308 jährliche offizielle Arbeitstage haben. Die meisten Arbeitstage, nämlich 312, finden wir in Ungarn. Wir können also die fleißigsten sein, denn uns ist die meiste Arbeitszeit dargeboten. —

Tragfähigkeit des Eises. Wenn das Eis eine Stärke von 4 Centimeter besitzt, so trägt es das Gewicht eines einzelnen Mannes mittlerer Schwere. Bei 8 Centimeter ist es tragfähig für Infanterie in Reih und Glied, bei 11 bis 16 Centimeter für Kavallerie und leichte Geschütze.

Bei 40 Centimeter und darüber hinaus widersteht das Eis dem Drucke der schwersten Lasten.

Uhr und Herz. Eine gewöhnliche Taschenuhr tickt in einer Stunde 17160 mal, in einem Tag 411840 mal, folglich in einem Jahr 150424560 mal. Hielte eine gute Taschenuhr bei sorgfältiger Behandlung hundert Jahre aus, so würde sie bei ununterbrochenem richtigen Gang rund 15 Milliarden — und 42 Millionenmal ticken. Ein Herz dagegen schlägt in einer Stunde 5000 mal, demnach in einem Jahre 43830000 mal, in hundert Jahren 4 Milliarden und fast 400 Millionenmal. Wer dieß nicht glaubt, möge es probieren. —

Humoristisches.

Liebeschwur.

Sie: „Emil, wirst du mich auch ewig lieben?“

Er: „Ich schwöre es dir, du bist meine Braut und wirst es ewig bleiben.“

Treffend.

Sonntagsjäger (der wiederholt auf Hasen schießt, ohne daß einer liegen bleibt): „Verdammte Viehcher!“

Diener: „Da können sie lange schimpfen, Herr, die fühlen sich nicht getroffen.“

Unerwartete Wendung.

Braut (einige Tage vor der Hochzeit): „Wenn wir verheiratet sind, dann mußt du das Rauchen aufgeben.“

Bräutigam: „Jawohl!“

Braut: „Und das Trinken ebenfalls.“

Bräutigam: „Schön!“

Braut: „Auch das Kartenspielen mußt du meiden.“

Bräutigam: „Ja meinetwegen!“

Braut: „Weißt du vielleicht noch etwas, was du aus eigenem Antrieb aufgeben könntest?“

Bräutigam: „O ja!“

Braut: Was denn?“

Bräutigam: (zu Gut und Stoß greifend): „Den Gedanken ans Heiraten! — Adieu!“

Ujdonságok.

— **A belügyminiszter Bácskay Béla** apatini I-ső aljegyzőt az apatini anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetőhelyettesé nevezte ki.

— **Tormay Béla**, földmivelésügyi miniszteri tanácsos e napokban Szabadkán járt, egy ott létesítendő állami földmivelési iskola ügyében.

— **A kereskedelmügyi miniszter** kinevezte Inglichoffer Antal budapesti posta és táviró tisztet, népszerű kántorunknak fiát, ugyanoda posta és távirófőtiszté. Gratulálunk.

— **† Fuderer József** helybeli tekintélyes polgár f. h. 24-én szívszélhűdés következtében rövid szenvedés után elhunyt. Az elhunytban egy köztisztviselőben álló polgárt vesztettünk, ki több éven által mint önszegélyző-szövetkezeti igazgató derekasán működött. A. ö. v. f. n.

— **Irnokválasztás.** Ivencz János apatini közs. irnok f. h. 27-én megválasztatott Ó-Sztapáron ugyanily minőségben.

— **Mérnöki állás.** Az apatin-szöntai ármentesítő-társulat 1800 frttal pályázatot hirdetett egy üresedésben levő mérnöki állásra.

— **Az ezredéves kiállítás** apatini helyi bizottsága f. hó 31. délután 2 órakor a közsegház tanácstermében ülést tart.

— **A „Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíj Egyletének“** apatini fiok-egylete a 100-dik tag tiszteletére június hó 4-én délután 3 órakor a „Szeidl“-télé erdőben egy kis táncmulatságot rendez. Este 6 órakor halpaprikás lesz, vendégek szívesen láttatnak. Az aláírási iv. Wehmannál fekszik.

— **Értesülésünk szerint** az idei iskolaév, tekintettel a millenniumi kiállításra, korábban június közepe táján fog befejezteni.

— **Az apatini kosárfonó** mintatanmühelynek felügyelő bizottsága f. hó 31. 1/4 12 órakor az ipartestületi irodában gyűlést tart

Neuigkeiten.

* * * Der Handelsminister ernannte den Sohn unseres allgemein geachteten und beliebten Kantors, Anton Inglückhoffer zum Ober-Postoffizialen. Wir gratulieren.

* * * Der Minister des Inneren hat zum Matrifel-Führerstellvertreter Bácsfay Béla 1-ten Unternotar für den apatiner Matrifel-Bezirk ernannt

* * * † **Elisabetha Spanyol**, die durch ihre Wohlthätigkeit allgemein geehrte Frau des H. F. Spanyol starb am 26-ten Mai in ihrem 56-ten Jahre. Die Familie berichtete über den Trauerfall in Folgendem: Mit tiefbetäubtem Herzen geben wir Josef Spanyol als Gatte, Emma, Josefs als Kinder, Cornelia Elja als Enkeln, Geschwister wie auch Verwandten die schmerzliche Nachricht von dem Hinscheiden der theueren, innigst geliebten, unvergesslichen Gattin, Mutter, Großmutter, Schwester und Verwandte der Frau Elisabeth Spanyol geborene Schreyer welche nach langen Leiden und nach Empfang der heiligen Sterbesakramente den 26-ten Mai 1896 um 5 1/2 Uhr Nachmittags im 56. Lebensjahre und im 28. Jahre ihrer glücklichen Ehe selig im Herrn entschlafen ist. Die irdische Hülle der theueren Verbliebenen wird am 28-ten Mai d. J. um 3 Uhr Nachmittags in der Familiengruft zur ewigen Ruhe beigesetzt. Die heilige Seelenmesse für ihr Seelenheil wird am 28-ten Mai d. J. 7 Uhr Früh in der hiesigen röm. kath. Pfarrkirche gelesen. Apatin, am 27. Mai 1896. Friede ihrer Asche!

* * * † Am 24-ten I. Monats ist der geachtete Bürger Josef Juderer Direktor des I. Apatiner Selbst-Hilfsvereins an Herzschlag gestorben. Sein Andenken sei gesegnet!

* * * **Ingenieurstelle zu besetzen.** Bei der „Apatin-Fontaer Flintenschutzesellschaft“ ist auf eine Ingenieurstelle ausgeschrieben. Gehalt 1800 fl.

* * * **Wie wir erfahren**, wird das Schuljahr, wegen der Millenniums-Ausstellung früher, schon gegen Mitte Juni geschlossen, nachdem einzelne Lehrer die Schulkinder in Gruppen in die Ausstellung führen werden. Es kostet z. B. die Hin- und Herreise für ein 10 jähriges Kind am III. Platz nur 2 Gulden. Das Nähere, (Einquartierung und Verpflegung) bringen wir in der künftigen Nummer.

* * * **Johann Ivencz** wurde am 27-ten d. M. in der Gemeinde D-Stepar zum Gemeindegeschreiber gewählt.

* * * **Die apatiner Filiale** des „Ungarländischen Invaliden und Pensionsvereines“ veranstaltet zu Ehren des 100. Mitgliedes am 4-ten Juni nachmittags 3 Uhr im „Seidlischen Walde“ eine kleine Tanzunterhaltung. Abens 6 Uhr wird „Paprika-Fisch sein, Gäste werden gerne gesehen. Der Bogen zur Unterschrift liegt bei Stefan Wehman.

— **Die apatiner Local-Commission** der 1000 jährigen Ausstellung hält am 31. Mai nachmittags 2 Uhr im Beratungssaale des Gemeindehauses eine Sitzung ab.

— **Die Aufsichts-Commission** der apat. Korbflechter Musterlehrwerkstätte hält am 31-ten Mai vormittags 1/4 12 Uhr in der Corporationskanzlei eine Sitzung ab

Todtenliste.

Vom 20-ten Mai.

Rosina Hannak, Gemahlin der Anton Wasch, 72 Jahr.

Vom 23-ten Mai.

Michael Friedl, Gemahl der Katarina Lenz, 79 Jahr.

Vom 24-ten Mai.

Josef Juderer, Gemahl der Katharina Sayer, 52 Jahr.

Vom 26-ten

Elisabetha Schreyer, Gemahlin des Josef Spanyol, 56 Jahr.

Pályázati hirdetés.

Az apatin-szöntai ármentesítő társulatnál az üresedésben lévő mérnöki állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: 1800 frt évenként, mely összegben a lakbérilletmény és napidíj általány bennfoglaltatik.

Pályázók felkértenek, hogy folyamodványaikat az 1885. t. cz. 97 §-ának megfelelőleg felszerelve legkésőbb f. évi, június hó 20-áig aulirott elnökségnél Apatinban beterjeszszék.

Aman József
társ. elnök.

Apatiner Wochenmarkt Bericht: vom 28-ten Mai

Weizen (fremder)	6.40—6.50
Weizen (apatiner)	3.60—3.70
Gerste	3.60—4.10
Hafer	5.40—5.50
Kukuruz	3.50—3.60

Apatini heti piacz májns 28-án.

Buza (idegen)	6.40—6.50
Buza (apatini)	6.20—6.30
Árpa	3.60—3.70
Zab	5.40—5.50
Kukoricza	3.50—3.60

Ankunft und Abfahrt der Züge in

Prig. Szt. Ivan.

Giltig vom 1. Mai 1896.

Von Prig. Szt. Ivan nach Zombor. 4 Uhr 14 Min. Mg.	Von Zombor nach Baja:
Schj. 7 " 50 " "	7 Uhr 05 Min. Mg.
11 " 27 " Mt.	4 " 05 " Nm.
8 " — " Abd.	
Von Prig. Szt. Iván nach Gombos:	Von Zombor nach Neusatz:
7 Uhr 22 Min. Mg.	2 Uhr 30 Min. Mg.
4 " 02 " Nm.	3 " 51 " Nm.
Schj. 7 Uhr 59 M. Abd.	
9 " 09 " "	

Fahrplan der Passagier-Schiffe:

Thalfahrt:

Mittwoch, Freitag und Sonntag 1/2 12 Uhr
Vormittag.

Bergfahrt

Dienstag, Freitag und Sonntag 1/2 3 Uhr
Nachmittag.

Omnibusfahrt

von Apatin nach Zombor täglich in der
Früh 7 Uhr. Von Zombor zurück 1/4 5
Uhr Nachmittag.

Omnibusközlekedés

Apatinból — Zomborba. Indulás
reggel 7 órakor. Zomborból — Apa-
tinba délután 1/4 5 órakor.

SZAVADILL JÓZSEF

Könyvnyomdája Apatinban.

Elvállal minden,

a könyvnyomdászat körébe vágó munkákat, ugymint:
diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák,
izléses meghívók, tánczrendek cím-, asztali és névjegyek,

árjegyzékek, gyászlapok,

táblás-kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyó-
iratok, hirlapok, Művek, diszes kivitelű szalag-aranyozások,

ipar és kereskedelmi körlevelek,

levélpapírok és poritékok czégnomással, falragaszok stb.

*Különösen ajánlhatom az érdeemes községeknek és ügyvéd uraknak
szóló nyomtatványokat melyekből nagy raktárt tartok. Községi nyomtatvá-
nyok, legfinomabb iroda és meritett papirokból vannak készítve, úgy hogy
semmi tekintetben panasz nem merülhet fel.*

Községi előjáróságok és egyéb hivatalok részére egy évi elszámolás
és portómentesen szállítok nyomtatványokat.

A tanító Úrak figyelmébe!

A közeledő zárvizsgák alkalmából ajánlom a nálam raktáron levő

probairási lapokat.

Ezen lapok finom papíron, kék nyomással, tiszta szép kivitelűek.

A r a k :

100 drb. nagy lap, magy. német vagy diktandó 55 kr.
100 „ kis lap, magy. német vagy diktandó 35 kr.

500 drb egyszerre való vételnél 5% engedmény.